

[A. M. Hansen.]

og fornuftig Økonomi rundt omkring. Jeg har endnu ikke faaet Svar paa, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen mener med, at Tilsynet skal decentraliseres. Det ærede Medlem sagde i sin sidste Replik, at Tilsynet kunde overflødiggøres, men det er jo ikke at decentralisere, det er at overflødiggøre. Jeg spørger derfor igen: Hvorledes vil det ærede Medlem Hr. Brorsen ved sit Forslag om Decentralisation kunne skabe bedre Økonomi, end der kan skabes ved det her foreliggende Forslag?

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Brorsen fulgte den daarlige Skik at raillere over, at et andet Medlem end selve Ordføreren tager Ordet. Det ærede Medlem glemte ganske, at han selv har gjort det samme. Jeg indrømmer det ærede Medlem Hr. Brorsen, at der ikke var den Begrundelse for mig til at tage Ordet i Forhold til det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt, som der var for det ærede Medlem Hr. Brorsen i Forhold til det ærede Medlem Hr. Julin. Men bortset derfra tror jeg dog, det maa være saaledes, at man maa have Lov til at gøre de Bemærkninger, som man finder det rimeligt at gøre. Nu da det ærede Medlem Hr. Brorsen har taget Ordet og antagelig og forhaabentlig i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Julin vil gøre det igen, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Brorsen bør gøre nogle Bemærkninger om, hvorved dette Lovforslag gaar imod en Decentralisation. Tværtimod kunde man, saa vidt jeg kan skønne, snarere sige, at naar vi faar et saadant Tilsyn under Direktøren, som ganske særligt skal tage sig af de store Anstalter, kan en Række Spørgsmaal blive derude til Afgørelse, fordi Tilsynet, om jeg saa maa sige, kan komme over disse Anstalter og se, hvorledes de har afgjort dem. Jeg tror ikke, den højtærede Socialminister vil nægte, at man kan lade flere Spørgsmaal blive afgjort ude paa Stedet under den Ordning, han her foreslaar.

Vi for vort Vedkommende vil ikke tale for Centralisation og mod Decentralisation — tværtimod. Men jeg maa have Lov til at sige til Partiet Venstre, at selve Socialreformen betød da Centralisation, og dette Lovforslag, som det nu er nødvendigt at gennemføre, er jo en Udløber af Socialreformen. Her er Forholdet altsaa det, at Partiet Venstre ganske simpelt ikke vil opfylde den Forpligtelse, det har i Henhold til sin tidligere Afstemning.

Med Hensyn til Kursus i politisk Historie stiller jeg mig i enhver Henseende til Raa-

dighed for det ærede Medlem. Der er ingen dunkle Punkter i Oktober-Forliget af 1931. Det ærede Medlem Hr. Brorsen syntes, at dette Forlig var saa daarligt. Ja, det var jo da ikke værre, end at man i Juni 1932 slutte det med Hud og Haar — og Arbejdsløshedslov tilmed. Spørgsmaalet om Gennemførelsen af Arbejdsløshedsloven har jo givet Anledning til adskillig Debat i de sidste 14 Dage, og der har været stor Strid om, hvem der havde Ansvaret herfor. Vi har vort Medansvar, saaledes som jeg mange Gange har sagt det, men Venstre har jo ogsaa sit Medansvar. Og hvad var Forliget af Juni 1932? Det var Oktober-Forligets Fortsættelse — og saa Arbejdsløshedsloven og lidt mere; og det gik helt godt.

Men jeg staar, som sagt, i enhver Henseende til Raadighed med Kursus i politisk Historie. Jeg er ogsaa villig til at optræde som Historiker i den Forstand, at jeg, hvis man vil stille de paagældende Kildeskrifter fra Januar 1933 til min Raadighed, skal prøve paa at faa det ud af det, jeg kan; foreløbig maa jeg nøjes med at tage de Smuler rundt omkring, som fra Tid til anden kommer frem, og nu har vi bl. a. faaet den Krumme fra den højtærede Socialminister, at Socialreformen egentlig kunde være blevet helt udenfor.

Auden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg tror, det vil være rigtigt, inden vi gaar længere i Historie-skrivningen — og i Historierne —, at sige i Anledning af den Fremstilling, som den højtærede Socialminister har givet vedrørende den Aftale, der blev sluttet mellem Venstre og Regeringen angaaende de Lovkomplekser, der blev gennemført i Januar og Februar 1933 og senere frem i Tiden, at jeg beklager meget, at mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede her i Dag, da han jo var en af dem, som førte disse Forhandlinger og havde dem paa nærmeste Hold. Vi andre, som ikke engang aner, hvor Kanslergade ligger, og som aldrig har været der, kan naturligvis ikke vide noget om, hvad der er forefaldet; men jeg tror dog, at den højtærede Socialminister har draget en lidt for dristig Slutning, som jeg er tilbøjelig til at tro ikke vil kunne holde. Naar jeg lader de Avisreferater, som gik ud til Offentligheden i de Dage, passere Revu for mit Blik, har jeg i alt Fald det Indtryk, at den højtærede Socialminister